

Ve de

– Cihangir Orkun · 21 Kasım 2015

Kılcal damarlarıma kadar işledi karanlığın; soğuk ve puslu
Aslında acının şiddeti aynıydı; kör ve paslı
Na çar kalan; doz artımına gidilen narkozlardı
Hangi 40 yamalı yaranın patlayan hangi dikişine yetişilebilir di ki...

Ağır kanamalı bir hasta elimizdeki
Ünitelerce zaman takviyesinden ziyade
Yeni bir tanı gerek bu kronik vak'a ya

Gece! Şerefine kaldırıyoruz kadehleri
Zift karası siyahların akarken avuçlarımızdan...
Gece! Tablalarda söndürüyoruz küllerimizi
Ahlarla vahlar arasında sıkışırken ruhlarımız...

Köhne şehirlerinin تنها sokaklarında kaybolduğumuzdan beri
Ve yağalıberi tanrı tüm ertelenmiş hınçlarını
Medetlerimiz kalmadı sana sığınmaktan...
Ki tükettik avantaja bırakılan günahların sabır eşiklerini

Yok artık sabahı beklemiyorum elbet...
Alelade şimdi her nefes...
Yan etkileriyle de baş edebiliyorum yoklukların
Artçılarına da alıştım dip dalgalarının...

Gece ! huzurlarında...
Oyun üç perde;
Doğmak ...
Yaşamak ... ve de...